

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA I
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 2

Číslo: 2 Pv 5/19/1101-18
EEČ: 2-8-749-2022

Bratislava I 12.08.2022

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 4 písmeno b
Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení
zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I

Podľa § 215 odsek 1 písmeno h Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: fotograf v slobodnom povolaní
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 4 písmeno b Trestného zákona
číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

1.

*presne nezisteného dňa v mesiaci apríl 1987 si vyžiadal od XXXXX jednu bubnovú
leštičku v hodnote asi 6.000,- Kčs pod zámenkou, že túto nutne potrebuje pre svoju
potrebu, ktorú leštičku doposiaľ nevrátil,*

2.

*v presne nezistený deň ani mesiac v roku 1988 si vyžiadal od XXXXX fotoaparát
značky Canon s tým, že tento potrebuje ako fotograf na zhotovenie rôznych snímok
pre svoju potrebu, ktorú vec, doposiaľ nevrátil,*

3.

v mesiaci január 1990 v presne neisteného dňa si od XXXXX vyžiadal fotoaparát značky Mentor v hodnote asi 7.800,- Kčs pod zámienkou, že tento potrebuje na zhotovenie snímok pre svoju potrebu, ktorú vec doposiaľ nevrátil,

4.

v presne nezisteného dňa v mesiaci január 1990 si vypožičal od XXXXX sumu 20.000,- Kčs s tým, že tieto potrebuje na kúpu motorového vozidla značky Volkswagen Caravan, ktoré peniaze mu doposiaľ nevrátil

5.

dňa 22.06.1990 si od XXXXX zapožičal fotoaparát značky Asahi Pentax v hodnote asi 106.000,- Kčs s odôvodnením, že tento potrebuje pre svoju potrebu na zhotovenie fotografických snímok, ktorú vec doposiaľ nevrátil,

6.

v presne nezisteného dňa v mesiaci september 1989 si zapožičal od XXXXX 55.000,-Kčs na kapitálovú spoluúčasť vo výrobe fotografií a kalendárov, z ktorých peňazí XXXXX vrátil len 10.000,-Kčs, ďalších 45.000,-Kčs mu doposiaľ nevrátil,

7.

v presne nezistený deň v mesiaci júni 1990 si vyžiadal od XXXXX sumu 120.000,- Kčs pod tou zámienkou, že mu zo zahraničia privezie osobné motorové vozidlo, zahraničnej značky do 05.07.1990, doposiaľ mu vozidla nedoviezol a ani peniaze nevrátil,

8.

dňa 11.06.1990 prevzal od XXXXX 36 kusov diapozitívov pod zámienkou, že zabezpečí ich vydanie v zahraničí, pričom prevzal 3.500,- DM s podmienkou, že pre XXXXX zakúpi v zahraničí dva fotoaparáty, pričom si vypožičal od neho aj fotoobjektív značky Shift za účelom fotografovania architektúry a dňa 19.06.1990 si vypožičal ďalších 49 kusov diapozitívov v hodnote 1 ku/500,- DM pod podmienkou, že aj tieto sa pokúsi zverejniť v zahraničí, z ktorých diapozitívov doposiaľ 49 ks nevrátil, pričom nevrátil ani 3.500,- DM a ani fotoobjektív zn. Shift,

9.

v presne nezisteného dňa v mesiaci máj 1990 od XXXXX prevzal fotoaparát značky Olympus v hodnote asi 4.000,- Kčs pod zámienkou, že mu dá tento opraviť, doposiaľ fotoaparát opraviť nedal a tento ani nevrátil,

10.

dňa 22.06.1990 prevzal od XXXXX videokameru VHS National N-5 v hodnote asi 60.000,- Kčs pod zámienkou, že mu dá túto opraviť, doposiaľ mu kameru nevrátil a ani neuhradil v peňažnej čiastke,

11.

v presne nezisteného dňa v mesiaci január 1990 – február 1990 si vyžiadal od XXXXX o zhotovenie fotografií a diapozitívov za účelom reklamy v hodnote 8.000,- Kčs, za vyhotovenie diapozitívov mu vyplatil len 4.000,- Kčs a 4.000,- Kčs mu doposiaľ nevrátil,

12.

v presne nezisteného dňa v mesiaci júl 1990 si od XXXXX vypožičal 7.000,- Kčs na hotovosti za účelom, že tieto súrne potrebuje na zakúpenie fotografického zariadenia, ktoré bližšie nomenoval s tým, že peniaze mu ešte v ten istý deň vráti, avšak peniaze mu doposiaľ nevrátil,

13.

v presne nezisteného dňa v mesiaci december 1988 si od XXXXX vypožičal fotoaparát značky Rolleyflex v hodnote asi 7.400,- Kčs a fotoaparát značky Minolta v hodnote asi 2.900,- Kčs pod zámienkou, že mu tieto dá v Prahe opraviť, avšak tieto doposiaľ opravené neboli a taktiež tieto nevrátil ani XXXXX

14.

v presne nezisteného dňa v mesiaci august 1989 požiadala XXXXX o zapožičanie prístroja na lepenie fólií v hodnote 300,- Kčs pod zámienkou, že tento súrne potrebuje na lepenie fotografií, ktorý mu doposiaľ nevrátil,

15.

v presne nezistený deň v mesiaci január – február 1990 si od XXXXX zapožičal fotoaparát značky Linhof so statívom pod zámienkou, že tento potrebuje pre svoju potrebu na zhotovenie fotografií, statív doposiaľ XXXXX nevrátil,

16.

v presne nezisteného dňa v mesiaci august 1989 si zapožičal od XXXXX fotoaparát značky Pentax MG v hodnote asi 12.500,- Kčs pod zámienkou, že tento potrebuje pre svoju potrebu na zhotovenie fotografií, ktorý fotoaparát doposiaľ nevrátil,

17.

v presne nezistený deň v mesiaci máj – jún 1990 si do XXXXX zapožičal fotoaparát značky Sinar pod zámienkou, že tento potrebuje ako fotograf pre svoju potrebu, ktorý doposiaľ nevrátil,

18.

v presne nezisteného dňa v mesiaci apríl 1990 požiadala XXXXX, že mu odpredá výhodne videokamery značky Sony, Normandia a Telefunken, pričom mu XXXXX uvedené kamery vydal, ktoré doposiaľ XXXXX neodpredal a ani XXXXX peniaze neuhradil,

19.

dňa 11.06.1990 požiadala XXXXX, aby mu dal 680,- USD, že mu zakúpi fotografický zväčšovák ako kapitálový spolupodiel pri výrobe fotografií, ďalej žiadal o zapožičanie 15.000,- Kčs na hotovosti za účelom nákupu ATS a zároveň si od neho vypožičal kameru značky Panasonic MS 1 s tým, že veci zakúpi a kameru vráti aj s vecami do 30.06.1990, veci však doposiaľ nevrátil a taktiež nevrátil ani peniaze,

20.

v presne nezisteného dňa v mesiaci jún - august 1989 sa podujal, že sprostredkuje XXXXX odpredaj fotoobjektívu značky Tokyna v hodnote asi 3.000,- Kčs, doposiaľ však objektív neodpredal a ani nevrátil peniaze,

21.

v presne nezisteného dňa v mesiaci júl – august 1989 vyžiadal si od SXXXXX sumu 5.000,- Kčs pod zámienkou, že vybaví pre jeho sestru XXXXX prijatie na Vysokú školu FTVŠ, čo však XXXXX nevybavil a XXXXX bola na vysokú školu prijatá riadnym spôsobom a aj napriek tomuto XXXXX peniaze nevrátil,

čím mal skutkami v bodoch 1. až 21. v súhrne spôsobiť škodu 1.285.253, Kčs (42.662,58 €)

pretože trestnosť činu zanikla.

Odôvodnenie:

Obvinený XXXXX bol pôvodne trestne stíhaný v konaní vedenom pôvodne na vtedajšom Odbore vyšetrovania Mestskej správy Verejnej bezpečnosti Správy ZNB hl. m. Bratislavy a Zs. kraja pod ČVS: VV-31/10-90. Pre neprítomnosť a nedosiahnuteľnosť obvineného XXXXX bolo trestné stíhanie opakovane prerušené. Predmetom stíhania boli skutky uvedené vo výroku tohto rozhodnutia posúdené v čase vznesenia obvinenia ako trestné činy podvodov podľa § 250 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona (číslo 140/1961 Zb. v znení účinnom do 29.10.1990).

Skutkový stav vzťahujúci sa k predmetu stíhania obvineného vyplýva z nasledovného dokazovania.

XXXXX (vypočutý ako poškodený) opísal ako obvineného spoznal tak, že tento prišiel k nim do podniku s ponukou na spoluprácu s tým, že bude externe pre nich pracovať vo vyhotovovaní fotografií, keďže bol profesionálny fotograf. Ako fotografi sa začali priateľiť a následne aj navštevovať. Keď sa bližšie spoznali, v mesiaci január 1990 si obvinený požičal od neho 20.000,- Kčs a to na kúpu vozidla Volkswagen Caravan, pričom sa dohodli, že tieto mu ihneď vráti, keď jeho priateľka dostane peniaze za fotoaparát. Obvinený mu peniaze nevracal ani na urgencie, keď ho išiel potom hľadať u jeho priateľky, jej brat mu povedal, že odišli do zahraničia na dovolenku. Zo zahraničia sa obvinený nevrátil a ani mu nevrátil 20.000,- Kčs. Okrem tejto sumy mu niekedy v mesiaci apríl 1987 zapožičal bubnovú leštičku v hodnote 6.000,- Kčs, ktorá je majetkom XXXXX Obvinenému ďalej zapožičal fotoaparát značky Canon s bleskom v hodnote asi 20.000,- Kčs, ktorý bol tiež podnikový. V januári 1990 mu zapožičal podnikový fotoaparát značky Mentor v hodnote 7.000,- Kčs. Tieto fotoaparáty chcel obvinený vyskúšať na technickú fotografiu, uvedené mal vrátiť, ale napriek urgencii ich nevrátil. 22.06.1990 prišiel za ním obvinený, že pre súrne foteenie nejakej lode s manekýnkou potrebuje fotoaparát Asahi Pentax, ktorý bol predtým kúpený pre podnik za 136.000,- Kčs a že tento mu do 29.06.1990 vráti aj s ostatnými vecami aj s peniazmi. Napriek tomu, aj napriek urgenciám tieto nevrátil, odišiel do zahraničia odkiaľ sa nevrátil. Podnikové veci mal svedok riadne vyfasované na kartu. Neuvedomil si, či môže podnikové veci požičať inému, keďže obvineného dlhšiu dobu poznal a dôveroval mu. Veci mu zapožičal, a aj obvinený jemu nejaké veci zapožičal. Považoval obvineného za slušného človeka a nikdy ho nenapadlo, že by mu tie veci nevrátil. Peniaze mal obvinený vrátiť do konca júna 1990 a povedal mu, že ak nie, tak ho udá na políciu. Ostatné veci mu mal vrátiť do konca júna 1990. Tieto veci na základe dohody o náhrade škody so XXXXX spláca a to v celkovej výške škody 133.948,- Kčs. K podnikovým fotoaparátom a leštičke si

bude škodu uplatňovať podnikový právnik. Podľa jeho vedomosti sa obvinený zdržiaval v zahraničí.

XXXXX za štátny podnik XXXXX vypovedala len k veciam, ktoré boli zverené ich pracovníkovi XXXXX. Potvrdila skutočnosti ním uvedené, s tým, že veci mu boli zverené písomne. Škodu si organizácia neuplatňuje a túto bude riešiť s pracovníkom XXXXX. Výška škody pre organizáciu bola ustálená na 140.000,- Kčs.

XXXXX uviedol, že obvineného spoznal, keď k nim chodil do predajne Foto. U nich obvinený fotoaparáty nekupoval. Asi v polovici roku 1989 sa na neho obvinený obrátil ako na znalca a požiadal ho o posudok na objektív k fotoaparátu Linhof. On ho ohodnotil a vypracoval mu posudok. Obvinený hovoril, že ho bude potrebovať pre nejakú kúpnu zmluvu. Nevie, kto bol majiteľom objektívu. V januári 1990 ho obvinený opätovne navštívil, či by mu nevypracoval tri posudky na veci: fotoaparát Asahi Pentax 6x7, 3 kusy objektívov Asahi Pentax. Ďalej ohodnocoval objektív Asahi Pentax SHIFT, telekonventor T6, ktoré nemal pri sebe. A tiež 1 sada – 3 ks medzikružky č.1, 2, 3, rukoväť pre prístroj Pentax 6x7, fotoblesk Metz 402 T. Vypracoval na tieto veci 3 posudky na meno XXXXX, ktorých kópie predložil. Nevie, prečo dal obvinený vyhotoviť posudky na toto meno. Nepamätá si, či za ním obvinený prišiel s videokamerou na ohodnotenie, ale žiadnu videokameru neohodnocoval. XXXXX mu nie je nič dlžný, nepožadoval od neho zapožičanie nejakých prístrojov alebo peňazí.

XXXXX uviedol, že ako vedúci oddelenia reklamy a propagácie v XXXXX XXXXX uzatvoril celoročnú objednávku na fotografické práce XXXXX, t.č. XXXXX a to v roku 1990 pod číslom 118/3/TN/90/Pá. Pri tom osobne jednal s XXXXX, o ktorom predpokladal, že je zamestnancom XXXXX. Jemu práce zadával a on (XXXXX) mu ich odovzdával. Keď podnik prevzal prácu, prišla mu faktúra s dodacím listom. Túto odkontroloval, či sú práce dodané a svojim podpisom dal účtarni pokyn a súhlas na úhradu. Keď bol na liečení, žiadne faktúry nepodpisoval. Bez jeho podpisu nikto nemohol jeho podpis nahradiť pri likvidovaní faktúr. Keď sa vrátil z liečenia, nemal v pošte žiadne faktúry. Dňa 14.03.1991 v.d. Fotografia poslala upomienku o zmier za neuhradenie dvoch faktúr číslo 2526/25 na sumu 13.280,- Kčs a 2340/25 na 13.580,- Kčs. Učtárne upozornil, že musí ísť o nedopatrenie. Žiadal k tým dvom faktúram podklady o dodaní prác a zistil, že dodacie listy sú falošné, keďže na nich nie je podpísaný a určite na ne nedal svoju pečiatku. Je možné, že keď XXXXX za ním chodil, využil jeho prípadnú neprítomnosť alebo nevšímavosť v kancelárii a opečiatkoval dodacie listy. Podpis sfalšoval tiež, lebo to jeho podpisy nie sú. Taktiež v období vystavenia dodacích listov mal už iný občiansky preukaz a na dodacích listoch je uvedené staré číslo preukazu. XXXXX musel využiť obdobie, keď bol mimo prácu a sfalšoval doklady, pričom nevedel, že už má nový preukaz. Z uvedeného dôvodu neboli ich podnikom faktúry likvidované. K výsluchu na porovnanie predložil aj odtlačky svojej pečiatky.

XXXXX (vypočutý ako poškodený) uviedol, že sa v decembri 1989 spoznal s obvineným. Obvinený chodil k nemu do fotoateliéru na adrese na Pažiti 2 v Bratislave. 11.06.1990 za ním prišiel a povedal mu, že ide do zahraničia, pričom sa mu ponúkol, že mu sprostredkuje zabezpečenie vydania jeho diapozitívov v zahraničných kalendároch. Svedok to uvítal a pri tej príležitosti obvinenému ďalej odovzdal 3.500,- DM na zakúpenie fotografickej techniky a tiež mu odovzdal

fotoobjektív Shift Asahi Pentax v.č. 8439263 v hodnote 3.900,- DM, ktorý si od neho obvinený vyžiadal pod zámienkou, že v Nemecku bude fotografovať architektúru. 19.06.1990 ho obvinený znovu navštívil, kde mu svedok odovzdal ďalších 45 farebných diapozitívov, čím mu ich obvinený takto dlhuje 49. Asi 22.06.1990 mu obvinený volal z Mníchova, že diapozitívy sa veľmi páčili, a že či mu bude stačiť cena 500,- DM za diapozitív, s čím on súhlasil. Potom sa mu obvinený ozval až 25.06.1990, kedy mu uviedol, že je v zahraničí a zdržal sa, aby ho ešte v tej noci čakal v ateliéri, že mu všetko prinesie. Obvineného čakal, avšak ten neprišiel a uvedené veci mu napriek urgenciám u obvineného a u jeho matky nevrátil. K výpovedi do trestného konania svedok – poškodený predložil aj potvrdenia od obvineného o prevzatí peňazí, diapozitívov a fotoobjektívu.

XXXXX (vypočutý ako poškodený) uviedol, že sa s obvineným spoznal v roku 1982. Asi v mesiaci september roku 1988 za ním prišiel, že má rozrobenú akciu v nejakom fotografovaní podnikov na firemné kalendáre, a či by (poškodený) nechcel byť jeho účastinný spoločník. On s tým súhlasil. Pri tej príležitosti od neho vypýtal na tieto účely 55.000,- Kčs. Po tom bol asi dvakrát s obvineným fotografovať nejaké objekty ako vodič. Stále si myslel, že nejaké peniaze za to od obvineného alebo nejakej spoločnosti dostane. Keď nič nedostával, začal sa o to u obvineného zaujímať. Na to prišiel za ním asi vo februári 1990 obvinený a doniesol mu 10.000,- Kčs, akože honorár s tým, že ostatné peniaze dostane od podnikov poukážkou. Doposiaľ však nič nedostal, takže mu obvinený dlží 45.000,- Kčs. Následne 20.06.1990 za ním obvinený prišiel a povedal mu, že ide do zahraničia – do Nemecka objednať nejaké stroje a má možnosť doviesť zahraničné vozidlo, či by mal záujem, keďže ho dobre pozná a chce ho odškodniť za tú akciu a celkovo, že mu chce pomôcť. Malo to byť Ford Sierra Combi. On (poškodený) s tým nakoniec súhlasil a na obstaranie vozidla dal obvinenému 120.000,- Kčs, pričom v cene vozidla malo byť zarátaných aj tých 45.000,- Kčs za akciu s kalendármi, takže sa malo jednať o vozidlo v hodnote 165.000,- Kčs. Tých 45.000 mal doložiť obvinený. Keď sa mu obvinený ponúkol, že zoženie auto, volal od neho z kancelárie údajne do Frankfurtu nad Mohanom, pri čom bol prítomný aj čiašnik pán XXXXX, ktorý vie po nemecky a ten mu povedal, že obvinený skutočne ohľadne nejakého auta s niekým rozprával. Vtedy mu prakticky uveril, že mu to auto môže zohnať a na základe toho mu dal peniaze. Potom 29.06.1990 mu obvinený odniekadiaľ volal a povedal, že nastali nejaké komplikácie, že mu vykradli auto, že sa mu ozve neskoršie. Opätovne mu volal 02.07.1990, že auto mu privezie v noci zo 04. na 05.07.1990, kde si ho má odstaviť. On (poškodený) mu povedal, že nech mu ho odstaví pred reštauráciou Apollo v Petržalke. V danom čase však obvinený auto nedoviezol a odvtedy už obvineného ani nevidel, ani mu tento netelefonoval. On ho potom naháňal a od jeho manželky sa dozvedel, že takýchto poškodených je viac.

XXXXX XXXXX potvrdil výpoveď poškodeného XXXXX. Niekedy v druhej polovici júna 1990 si ho poškodený, ktorý bol jeho vedúci zavolať do kancelárie a kázal mu, aby zobral prázdne poháre a odniesol ich do reštaurácie. V kancelárii bol jeden muž, o ktorom vedel, že vedúcemu vybavuje zahraničné auto. Neskôr sa dozvedel aj meno – XXXXX. Keď XXXXX telefonoval, počul, že rozpráva po nemecky, skutočne s niekým hovoril ohľadne nejakého osobného motorového vozidla. S kým volal nevie. Vedúci mu povedal, že XXXXX volal do zahraničia a pýtal sa ho (svedka), že či skutočne volal ohľadne auta a on vedúcemu povedal, skutočne s niekým po nemecky hovorí o nejakom aute. Potom (svedok) z kancelárie odišiel.

Neskôr mu vedúci povedal, že na auto dal vyše 100.000,- Kčs a auto XXXXX nezohnal, že ho podviedol.

XXXXX (vypočúvaný ako poškodený) uviedol, že niekedy v mesiaci august 1989 prišiel za ním obvinený, ktorého poznal, s tým aby mu zapožičal fotoaparát, ktorý súrne potrebuje pre prácu. Keďže ho dlhšie poznal, tak mu fotoaparát značky Pentax-MG zapožičal. Povedal mu, že tento potrebuje na dlhšiu dobu, on s tým súhlasil. Keďže mu fotoaparát do mája 1990 nevracal, urgoval ho, a ani následne mu ho nevrátil, napriek viacerým urgenciám. S obvineným bol naposledy 27.06.1990, kedy mu s určitosťou prisľúbil, že mu ho donesie spolu s ostatnými vecami, ktoré mal zapožičané. V dohodnutý deň však obvinený neprišiel a nič nevrátil. Odvtedy ho nevidel, dozvedel sa, že obvinený odišiel niekde do zahraničia na dovolenku a odtiaľ sa nevrátil. Fotoaparát bol v hodnote 12.500,- Kčs. V decembri 1988 ešte obvinenému zapožičal podnikový fotoaparát ROLLEYFLEX v hodnote asi 7.400,- Kčs a fotoaparát Minolta v hodnote asi 2.900,- Kčs, ktoré mal pre ich podnik dať v Prahe opraviť. Ani tieto nevrátil a škodu XXXXX neuhradil. V auguste 1989 obvinenému zapožičal lepič fólií v hodnote asi 300,- Kčs, ktorý potreboval na lepenie fotografií patriaci tiež XXXXX, ani ten nevrátil. V januári alebo februári 1990 mu požičal na jeho prosbu podnikový fotoaparát LINHOF so statívom. Ten vrátil v júni 1990, avšak bez statívu, ktorý ani na urgencie nevrátil. V máji 1990 mu ešte zapožičal príslušenstvo k fotoaparátu SINAR. Za veci, ktoré patrili podniku bola ustanovená komisia, ktorá zistí presnú výšku škody a po tom bude k veci vypočutý ich právnik. Obvineného pozná od roku 1981, bol tiež fotograf, takže keď mu požičal nejakú vec, bral to ako pomoc do roku 1989 s ním nemal žiadne problémy. Požičané veci vždy vrátil. Potom s ním začali ťažkosti, veci prestal vracat' a keď ich u neho urgoval, vždy sa vyhováral, že nemal čas, že veci vráti. Avšak veci nevracal a takto sa denne vyhováral na rôzne okolnosti. Nevie, či mal nejaké finančné ťažkosti. 09.07.1990 mu obvinený volal, že je v Prahe a hovoril mu, že všetky požičané veci mu do 10.07.1990 vráti. Po telefonáte však za ním už neprišiel a odvtedy ani nevolal.

XXXXX za XXXXX vypovedala len k veciam, ktoré boli zverené ich pracovníkovi XXXXX, a ktoré mal tento zapožičať obvinenému. Uviedla, že zoznam vecí bude doložený podľa zápisnice o vyčíslení škody. XXXXX zapožičal veci bez súhlasu a škodu si budú vymáhať od pracovníka XXXXX. K trestnému konaniu a k náhrade škody voči obvinenému sa nepripájajú.

XXXXX za XXXXX potvrdila skutočnosť uvedené už XXXXX, k čomu dodala, že inventúrou vykonanou 10.10.1990 boli zistené chýbajúce prostriedky – fototechnika, resp. príslušenstvo k nej. Veci boli komisionálne ohodnotené a bola zistená škoda na veciach zverených XXXXX vo výške 13.105,- Kčs. Pôvodná suma 15.970,- Kčs bola upravená na základe dokladov učtárne na konečných 13.105,- Kčs. So XXXXX bola dohodnutá náhrada škody. Do trestného konania doložila podklady týkajúce sa vyčíslenia škody, inventarizácie a náhrady škody od pracovníka.

XXXXX sa vyjadroval len k svojej účasti v komisii pre ocenenie a zistenie vecí, ktoré mali chýbať v XXXXX. Tieto veci mal na starosti pán XXXXX. Obvineného nepoznal.

XXXXX (vypočúvaný ako poškodený) uviedol, že niekedy v auguste 1989 sa

stretol s obvineným a tohto sa spýtal, či nemá záujem o fotoobjektív Tokyna, keďže vedel, že obvinený má fotoaparát Canon, na ktorý sa objektív hodí. Objektív patril jeho známemu XXXXX a ten súhlasil, aby vec ďalej prejednal. Obvinený mu povedal, že by mal záujem. Na základe vyjadrenia znalca sa s obvineným dohodli na cene 3.000,- Kčs. Na základe ústnej dohody, že mu peniaze vyplatí, obvinenému objektív vydal bez spísania zmluvy alebo dokladu. Spresnil, že on zoznámil obvineného s XXXXX a ten mu osobne odovzdal objektív. Keďže peniaze nedával, viackrát ho urgoval, pretože peniaze mal vyplatiť XXXXX. Keď ani na urgencie obvinený nezaplatil, musel vyplatiť peniaze XXXXX on a to 2.000,- Kčs v hotovosti s tým, že ostatné mu doplatí, keď mu obvinený dá peniaze. Niekedy začiatkom júla 1990 mu obvinený volal, pričom od neho urgoval peniaze, na čo mu obvinený povedal, že sa stretnú v Štefánke, kde mu peniaze vráti. Na uvedené miesto obvinený neprišiel a peniaze nevrátil.

XXXXX potvrdil skutočnosti uvedené XXXXX ohľadne objektívu, ktorý nepoužíval a chcel ho predať. Predaj obvinenému sprostredkoval XXXXX a objektív obvinenému odovzdal s tým, že tento mu asi do mesiaca zaplatí 3.000,- Kčs. To však neurobil. Za obvineného mu zaplatil 2.000,- Kčs a 1.000,- Kčs XXXXX.

XXXXX (vypočúvaný ako poškodený) uviedol, že niekedy v mesiaci január/február 1990 prišiel za ním obvinený do ateliéru a doniesol 8 diapozitívov, aby z nich urobil fotografie na formát 50x60 Cibachrome. Dohodli sa, že za každú vyhotovenú fotografiu mu vyplatí 1.000,- Kčs, čiže celkovo 8.000,- Kčs a to po schválení výtvarnou komisiou na SFVÚ. Niekedy v máji 1990 mu skutočne z uvedenej sumy vyplatil 4.000,- Kčs s tým, že zvyšných 4.000,- Kčs mu vráti do týždňa. Peniaze mu v danom čase nedoniesol, vyplatenie stále odďaľoval, vyhováral sa a tieto napriek urgenciám nevrátil. Jedná sa o riadneho podvodníka, lebo v marci mu zapožičal fotoaparát značky Mamaya v hodnote asi 70.000,- Kčs s tým, že tento potrebuje na dva dni, po čom ho vráti. Aj napriek tomu ho nevracal, stále sa vyhováral a nakoniec musel niekedy v júni 1990 s obvineným ísť vlastným vozidlom až do Banskej Bystrice. Po tomto ho niekedy v máji znovu navádzal na spoluautorstvo pri výrobe fotografií v zahraničí, že tam má nejakých známych, že on to sprostredkuje. Potom aj išiel do Viedne, pričom mu obvinený povedal, že on to ide vybaviť, aby ho počkal na parkovisku. Tam ho 2 hodiny čakal, avšak obvinený sa nevrátil, tak išiel do ČSFR sám. To na dokreslenie osoby obvineného, nedalo sa mu skutočne veriť. Vedel na človeka pekne rozprávať, avšak stanovené termíny a sľuby nedodrжал.

XXXXX (vypočúvaný ako poškodený) uviedol, že niekedy v máji 1990 mu obvinený navrhol, že mu dá opraviť fotoblesk Olympus T-36 v hodnote 4.000,- Kčs. Keďže ho poznal, dôveroval mu a dal mu fotoblesk na opravu, pričom sa dohodli, že do mesiaca ho vráti. Po tom znovu za ním prišiel obvinený 22.06.1990 a v rámci rozhovoru mu navrhol, že mu opraví kameru Nacional M-5 WHS. Súhlasil s tým a kameru mu odovzdal, bol pri tom jeho spolupracovník pán XXXXX. Kameru kúpil predtým za 1.700,- USD a fotoblesk kúpil v roku 1987 za 300 DM. Veci hodnotí na 64.000,- Kčs. Po tom, keď mu veci nevracal, mu volal do bytu, kde telefón zdvihla jeho matka a tá povedala, že obvinený je odcestovaný a nevie kedy sa vráti. Svoje veci bezvýsledne viackrát urgoval.

XXXXX potvrdil, že za jeho vedúcim – XXXXX, viackrát prišiel muž, ktorého po

mene nepozná a s vedúcim sa dohovárali o kamere. Ten muž ju mal vedúcemu očistiť, alebo niečo také. Niekedy v lete 1990 za vedúcim prišiel tento muž a videokameru prevzal. Neskôr mu vedúci viackrát hovoril, že ten muž mu kameru stále nevracia napriek urgenciám a že niekam emigroval.

XXXXX, manželka obvineného, uviedla, že ako expedientka vo VD Fotografia mala na svoje meno vyfasované veci. Tieto veci spolu s fotoprístrojom Mamiya Super 23, ktorý im zapožičal XXXXX, mala v spoločnom byte na Haburskej 14 v Bratislave. Obvinený veci zobral asi keď išiel do Rakúska. Čo s nimi urobil, nevie presne. Iba to, že nejaké mal predať XXXXX, čo sa dozvedela po jeho odchode z ČSFR. Veci, ktoré mala od zamestnávateľa zapožičané manželovi nikdy samostatne nezverila ani nepožičala. Občas ich používal, iba keď bol s ňou na služobnej ceste. Fotoaparát od XXXXX si zobral obvinený, ale potvrdenie podpísala ona, keďže jej to požičal ako kolegyňa. Ten fotoaparát je tiež podnikový. Veci mala doma, pretože ako fotoreportérka nemala fotoateliér a chodila stále fotografovať na služobné cesty. Občas jej manžel pomáhal pri prácach a naopak ona jemu. Počas trestného konania sa dozvedela, že jej manžel sfaľšoval dvakrát jej podpis na dodacích listoch a to XXXXX. Jednalo sa o sumu 14.490,- Kčs z 25.06.1990 a o sumu 13.640,- Kčs z 28.05.1990. Tieto peniaze boli na upomienky zaplatené, avšak teraz ich žiadajú nazad, keďže práce neboli dodané. V druhom prípade sa jedná o podnik XXXXX, kde nevedomky podpísala dodací list vo vedomí, že manžel práce vykonal, čo neurobil. Tu sa jednalo o dodací list z 28.03.1990 v sume 13.580,- Kčs a z 26.04.1990 v sume 13.280,- Kčs. Tieto peniaze XXXXX ich podniku neuhradila, keďže im práce taktiež neboli dodané. Asi to faľšoval preto, že jej práce nestíhal urobiť a nechcel, aby prišla na jeho podvody. K tomu ako sa obvinený dostal k objednávkam zo XXXXX a z Výskumného ústavu uviedla, že ona mala celoročnú objednávku na tieto podniky, preto všetky objednávky pre ne vykonávala ona a on, keď jej chcel pomôcť, vykonal tie práce za ňu. O sfaľšovaní podpisov nevedela a dodací list pre XXXXX podpísala vo vedomí, že manžel práce vykonal. Verila tomu, lebo to boli spolu fotiť. To, že materiál nespracoval a že ju oklamal nevedela. Pomáhali si celých 5 rokov. Cíti sa byť morálne poškodená, keďže sa teraz v práci na ňu pozerajú akoby to sfaľšovala.

XXXXX uviedol, že obvineného spoznal cez jeho manželku XXXXX, ktorá bola jeho spolupracovníčkou. Obvinený bol fotograf a má vedomosť, že manželke vypomáhal s prácou. V družstve si požičiavajú fotoprístroje a príslušenstvo podľa povahy práce. Každý mal na svoje meno a hmotnú zodpovednosť vyfasované nejaké príslušenstvo a fotozariadenie. On mal povolenie veci držať doma. S XXXXX si fototechniku nevymieňal, iba raz a to v novembri 1989. Vtedy za ním prišla s obvineným a žiadala požičať fotoaparát Mamiya Super Press 23, lebo jej manžel (obvinený) má nejakého známeho, ktorý podľa neho prerobí fotoaparát, aby mal záber na väčšiu šírku. To sa mu pozdávalo, lebo keby to bolo možné, aj jemu by to pomohlo. Tak im fotoaparát požičal. Obvinený mu sľúbil fotoaparát vrátiť začiatkom januára 1990. Neurobil to ani na mnohé urgovania. Potom 28.02.1990 mu XXXXX priniesla fotoaparát takého istého druhu, avšak nie ten, ktorý im požičal. Napísal potvrdenie, že ho od nej prevzal. 12.03.1990 jej ho vrátil a to mu ona potvrdila podpisom. Zároveň mu potvrdila pôvodné zapožičanie z novembra 1989. S obvineným sa od zapožičania stretol len 14.01.1990, kedy za ním prišiel s tým, že sa nedá nič robiť, musí počkať, že fotoaparát je v Prahe na patentovom úrade, či to čo jeho priateľ vymyslel je vynálezom. Odvtedy obvineného nevidel a viac sa mu

neohlásil, fotoaparát mu nevrátil. Kópie dokladov, na ktoré sa odvolával, predložil do trestného konania.

XXXXX za v. d. Fotografia vypovedala k tomu ako vo všeobecnosti fungujú pracovníci organizácie, ako získavajú zákazky a pod. XXXXX ako reportérka si v roku 1990 našla ako zákazníka XXXXX š.p. s celoročnou objednávkou. V tom istom roku si našla aj XXXXX odkiaľ mala dve jednorazové objednávky. Práca prebieha tak, že reportér si nájde zákazníka, preberie od neho objednávku, na vlastné náklady vykoná prácu, odovzdá ju zákazníkovi a preberie od neho potvrdený dodací list za vykonané práce. Dodací list si vypíše sám reportér a zákazník ho iba potvrdí. Potvrdený dodací list s objednávkou odovzdá vedúcemu prevádzky. Ten to zaeviduje a podľa cenníka vypracuje faktúru, ktorú s originálom potvrdeného dodacieho listu a s kópiou objednávky pošle na preplatenie zákazníkovi. Z hodnoty faktúry sa vypočíta časť zarátavajúca sa do mzdy. Vyjadřila sa tiež konkrétne k faktúram pre XXXXX a XXXXX, ktoré sa ukázali ako sporné a organizácie ich odmietli zaplatiť (XXXXX), resp. ich zaplatili a dodatočne žiadajú vrátenie zaplatených prostriedkov (XXXXX), a to z dôvodu nedodania fakturovaných prác. Škodu, ktorá tým v.d. Fotografia vznikla, budú vymáhať v občiansko-právnom konaní od XXXXX. K trestnému konaniu sa tak neprípájali.

XXXXX za XXXXX uviedol, že ich pracovníčka XXXXX mala na svoje meno od družstva dané do užívania vecí, ktorých hodnotu vyčíslili na 47.420,- Kčs, s ktorou sa pripájajú do trestného konania. Tieto veci mala právo držať doma a nemala ich požičiavať nikomu, kto nie je zamestnancom družstva. To isté platí aj o ich zamestnancovi XXXXX. Vo vzťahu k fotoaparátu, ktorý mal zverený, sa však k trestnému konaniu neprípájajú, keďže tento mal u nich už nulovú hodnotu.

XXXXX (vypočúvaný ako poškodený) uviedol, že niekedy v novembri/decembri 1989 na základe predchádzajúcej ponuky obvineného, že mu zoženie kameru Panasonic MS 1, mu za účelom jej obstarania v reštaurácii Bajkal odovzdal 25.000,- Kčs ako zálohu a 2.000,- TK, čiže celkovú zálohu 33.000,- Kčs. Kamera mala byť do 3 týždňov, avšak obvinený to stále odďaľoval. Viackrát sa stretli, ale kamery nebolo. Niekedy začiatkom februára 1990 mu obvinený volal, že kameru má a stretli sa v reštaurácii. Tam mu kameru ukázal, ale že sa musí vyviezť do zahraničia, lebo na ňu bolo vysoké clo, ktoré dotýčny nebol ochotný zaplatiť. Po vyvezení ju mal doviesť nejaký známy z Rakúska. V marci 1990 mu kameru odovzdal. Pri tom mu povedal, že zohnal kupca na jeho kameru Sony. S obvineným sa potom dohodli, že tento predá jeho kamery Sony, Normandia a Telefunken a tieto mu odovzdal. Ku kamere Normandia v hodnote 70.000,- Kčs mu potom obvinený behom mesiaca povedal, že ju zobrala nejaká organizácia, od ktorej dostane peniaze. Možno týždeň po tom mu dal kameru Sony v hodnote asi 70.000,- Kčs, tú obvinený ponúkol organizácii IAMES, ktorá ju mala odkúpiť, to bolo asi v máji 1990. Vzápätí mu dal aj poslednú kameru Telefunken v hodnote asi 15.000,- Kčs, ktorú mal predať inej osobe, meno nepovedal. Niekedy začiatkom júna 1990 obvinenému ešte odovzdal 680,- USD a 15.000,- Kčs ako kapitálový spolupodiel na zakúpenie zväčšovacieho prístroja, ako to od neho obvinený pýtal. Uplynul mesiac od toho, čo mali prísť peniaze, ako mu uviedol obvinený. Začal obvineného naháňať kvôli peniazom, avšak vždy to nejakým spôsobom odďaľoval. Nedostal ani kamery, ani peniaze. Nakoniec zistil, že obvinený je v zahraničí. Škoda činí 224.7000,- Kčs.

XXXXX (vypočúvaný ako poškodený) uviedol, že v prvej polovici mesiaca jún 1990 ho obvinený požiadal, aby mu súrne zapožičal 7.000,- Kčs na zakúpení nejakých vecí, že ešte v ten deň mu ich vráti. Potom už obvinený neprišiel a peniaze mu nevrátil. Vie, že aj kolega XXXXX mu zapožičal nejaké veci, ktoré mu taktiež doposiaľ nevrátil. Neskôr sa dozvedel, že obvinený odišiel s XXXXX na dovolenku do zahraničia odkiaľ sa nevrátili.

XXXXX (vypočúvaný ako poškodený) uviedol, že v minulosti asi v roku 1987 mal s obvineným príhodu, keď obvinenému dlhšie trvalo vrátiť peniaze, ktoré mu dal za účelom obstarania výletu, ktorý sa neuskutočnil. Peniaze vrátil až po dlhej dobe, pričom zistil aj určité nezrovnalosti ohľadne toho, či a ako bol vlastne zájazd obstaraný. To bol taký impulz na obmedzenie ich kamarátstva. Asi v júli 1989, keď sa náhodne stretli, mu obvinený sľúbil, že sa pozrie na to, či jeho sestru prijali na FTVŠ, keďže má na Ministerstve školstva nejaké známosti. Asi v auguste 1989 mu obvinený povedal, že škola pre jeho sestru je vybavená a táto bola prijatá. On už o tom vedel, pretože sestre prišlo vyrozumenie o prijatí. Za to od neho obvinený požadoval 5.000,- Kčs, ktoré mu vyplatil. Obvinený požadoval až 6.800,- Kčs. Potom sa riadnou cestou dozvedel, že sestra bola prijatá bez akejkoľvek protekcie, z toho dôvodu mu už ďalšie peniaze nevyplatil. Keď sa s ním stretol, obvinenému vyčítal, že ho oklamal, na čo mu obvinený povedal, že nie, a že mu to dokáže, že sa na prijatí podieľal a neskôr sa mu ozve. Odvtedy sa mu už neozval a ani jemu sa s ním nepodarilo skontaktovať. K trestnému konaniu sa nepripojil.

XXXXX sa vo výpovedi vyjadrovala len k svojej znalosti obvineného ako svojho zaťa a k jeho spolužitiu so svojou dcérou XXXXX. Ku skutkom samotným sa vyjadriť nevedela. K obvinenému uviedla, že nemala vedomosť ani o jeho vzťahu XXXXX, problém v spolužití s jej dcérou nevidela. O problémoch obvineného sa dozvedela až dodatočne, kedy ho ľudia začali zháňať. Obvinený si od nej v minulosti v roku 1985 požičal peniaze, ktoré sľúbil do roka vrátiť, čo však doposiaľ neurobil. Ona však peniaze nepýtala, vedela, že peniaze nemajú. Taktiež mu dala v roku 1986 peniaze na kúpu pily, ktorú nekúpil, ani peniaze jej nedal. Vyhováral sa stále, keď mu to pripomenula, že je to nedostatkový tovar. Taktiež si od nej v roku 1985 požičal motorové vozidlo, na ktorom zistil poruchu, následne ho sľúbil opraviť. Následne zistila z technického preukazu, že obvinený dal na vozidle vymeniť ŠPZ bez jej vedomia. On jej na to povedal, že to urobil, aby bolo všetko v poriadku. Myslela si, že auto bude mať v poriadku, ale zistila, že je úplne rozobraté, nepojazdné. Nevie, prečo ju takto oklamal. Obvinený hovoril, že ide do Rakúska 26.06.1990 na tri dni, to hovoril svojej manželke, už neprišiel.

XXXXX, ako matka obvineného, odoprela výpoveď.

XXXXX sa vyjadril len k službám, ktoré obvinenému poskytol v súvislosti s motorovým vozidlom.

XXXXX a XXXXX nič relevantné ku skutkom ani pre trestné konanie neuviedli.

XXXXX sa vyjadroval len k osobe obvineného a jeho spolužitiu s XXXXX, dcérou svedka. Vzťah s obvineným dcére vyčítal, nesúhlasil s tým, aby išla s obvineným na dovolenku do zahraničia. Zo zahraničia im XXXXX písala z viacerých krajín. Obvinený mal vraj dostať nejakú ponuku natočiť film v Amerike.

Ku skutkom obvineného sa nevyjadrovala, myslí si, že o tom ona nevie. Rovnako on o tom nevedel.

XXXXX (mladší) sa vyjadroval len k osobe obvineného a jeho spolužitiu s XXXXX, sestrou svedka, pričom uviedol v podstate rovnaké skutočnosti ako jeho otec.

Obvinený XXXXX nebol vypočutý, pretože ako to vyplýva aj z už uvedeného dokazovania, po spáchaní posledných skutkov opustil územie vtedajšieho Československa a úmyselne sa zdržiaval v cudzine.

Z listinných dôkazov k predmetu stíhania samotného poukazujem predovšetkým na podklady k vlastníctvu a hodnote jednotlivých vecí, ktoré mal obvinený podvodne vylákať a nevrátiť. Jedná sa o podklady k veciam patriacim XXXXX, dohoda o uznaní záväzku medzi XXXXX a XXXXX, š.p., z ktorej vyplýva hodnota zverených vecí v sume 133.948,- Kčs. Vo vzťahu k XXXXX bol zabezpečený výplatný lístok z banky na 3.500,- DM preukazujúci jeho dispozíciu s touto sumou. Ďalej je to posúdenie hodnoty diapozitívov XXXXX umeleckou komisiou (500,- DM). Vo vzťahu k XXXXX je to záznam z vykonanej inventúry a zápisnica o prerokovaní náhrady škody s pracovníkom a dohoda o jej náhrade, z ktorých vyplýva výška škody 13.105,- Kčs. K XXXXX je to doklad o zakúpení kamery v Spojených štátoch amerických. K XXXXX poukazujem na ním predložené podklady o výbere 520,- USD.

Po preskúmaní spisového materiálu konštatujem, že bol zistený skutkový stav v zmysle ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku umožňujúci vydať zákonom predpokladané rozhodnutie a po vyhodnotení v priebehu prípravného konania zabezpečených dôkazov v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku mám za to, že je namieste trestné stíhanie obvineného XXXXX zastaviť.

Z vykonaného dokazovania, ktoré vyššie zahŕňa len sumarizovanie pre vyhodnotenie vecí potrebných skutočností, je možné konštatovať dôvodnosť trestného stíhania XXXXX a teda predovšetkým, že skutky, za ktoré bol trestne stíhaný sa stali. Tento záver vyplýva, najmä z výpovedí jednotlivých osôb, ktoré boli priamo, či nepriamo poškodené konaním obvineného. Výpovede týchto osôb sú hodnoverné a ich relevancia nebola žiadnym dôkazom spochybnená. Naopak sú potvrdzované aj ďalšími dôkazmi – listinnými podkladmi, ktoré preukazujú, či už vlastníctvo alebo držbu uvedených vecí/peňazí poškodenými, alebo následné inventarizačné kroky jednotlivých inštitúcií vrátane uplatnenia náhrady škody od pracovníkov, ktorí im zverené prostriedky poskytli obvinenému v dôsledku jeho podvodného konania. Jednotlivé skutkové tvrdenia sú v individuálnych prípadoch potvrdzované aj priamymi, či nepriamymi svedectvami ďalších osôb, ktoré potvrdzujú, či už priamo niektorú časť trestnoprávne relevantného konania (napríklad účasť pri odovzdaní vecí) alebo nepriamo skutočnosti, ktoré im reprodukovali osoby poškodené, alebo potvrdzujú okolnosti uvádzané poškodenými osobami.

Všetky tieto skutky spája cez osobu obvineného aj v zásade rovnaký alebo obdobný spôsob ich páchania, keď sa jednalo buď o vylákание vecí pod zámienkou ich následného vrátenia alebo určitého dohodnutého naloženia s nimi (napríklad zabezpečenia ich opravy, predaja...) alebo vylákание peňazí za účelom obstarania

nejakých vecí (obstaranie vozidla), alebo záležitostí (zabezpečenie vydania fotografií v zahraničí). Tieto konania boli sprevádzané využitím známosti a dôvery poškodených a vytvorením mylnej predstavy u nich o reálnosti a naplniteľnosti jeho sľubov o dodržaní podmienok ich dohôd, čím tieto osoby uvádzal do omylu. Z celkového správania sa obvineného a jeho konania komplexne posudzovaného spätne možno vyvodiť, že obvinený konal už v čase, keď poškodených presvedčil na poskytnutie vecí/peňazí/služieb, minimálne s nepriamym úmyslom tieto v budúcnosti nevrátiť, resp. svoju časť záväzku neuhradiť/nesplniť. Konanie obvineného v jednotlivých skutkoch je tak spájané takými súvislosťami v rovnorodosti konania, čo sa týka okruhu osôb poškodených, dotknutých predmetov útokov (veci, peniaze) ako aj spôsobu páchania a jednotiaceho zámeru obvineného sa takto obohacovať, že je možné napriek dlhšiemu časovému rozptylu medzi niektorými skutkami všetky jednotlivé skutky vnímať ako jedno trestnoprávne relevantné konanie a z hľadiska trestného práva ako jeden pokračovací trestný čin, kedy sa všetky následky čiastkových skutkov spočítavajú a posudzujú spoločne. Celková takto spôsobená škoda uvedeným konaním obvineného predstavovala sumu 1.285.253,- Kčs (42.662,58 €).

Možno tak v tomto štádiu konštatovať dôvodnosť záveru, že stíhané skutky obvineného v čase ukončenia trestného činu (posledným čiastkovým skutkom) napĺňali znaky trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v znení účinnom do 29.10.1990.

Podľa § 2 odsek 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v znení účinnom do 29.10.1990 sa dopustil, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku škodu nie nepatrnú, odňatím slobody na päť až dvanásť rokov sa páchatel potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 škodu veľkého rozsahu.

Počas plynutia času bol uvedený Trestný zákon novelizovaný a menila sa aj výška sumy, od ktorej sa odvíjala príslušná kategória škody a spôsob jej určenia. V poslednom roku účinnosti uvedeného Trestného zákona bola minimálna mzda v Slovenskej republike 6.900,- Sk.

Podľa § 89 odsek 14 prvá veta Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v poslednom účinnom znení do 31.12.2005 škodou nie nepatrnou sa rozumie škoda dosahujúca najmenej polovicu najnižšej mesačnej mzdy ustanovenej všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie malou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej trojnásobok takej mzdy, väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej mzdy, značnou škodou suma dosahujúca najmenej päťdesiatnásobok takej mzdy a škodou veľkého rozsahu suma dosahujúca najmenej dvestopäťdesiatnásobok takej mzdy.

Vzhľadom na uvedené trestným činom spôsobená škoda zodpovedala do 31.12.2005 kritériu značnej škody (suma dosahujúca najmenej 690.000,- Sk).

Trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31.12.2005 sa dopustil, *Kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku škodu nie nepatrnú, ... odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel' potresce, ak spôsobí takým činom značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok....*

Podľa § 125 odsek 1 aktuálneho Trestného zákona (300/2005 Z.z.) *škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty vecí a rozsahu činu.*

Podľa aktuálneho Trestného zákona (300/2005 Z.z.) by teda spôsobená škoda zodpovedala značnej škode (t.j. sume zodpovedajúcej najmenej 26.600,- €).

Zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) aktuálneho Trestného zákona (300/2005 Z.z.) sa dopustí, *kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1... a spôsobí ním značnú škodu....*

V súlade so zásadou uplatňovania právnej úpravy vždy pre páchatela najpriaznivejšej v prípade, keď od spáchania trestného činu do rozhodovania o ňom nadobudli účinnosť viaceré zákony, je zrejmé s prihliadnutím na stanovené trestné sadzby, že najpriaznivejšia je právna úprava Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v jeho poslednom znení do 31.12.2005 (dva až osem rokov). Preto bolo konanie obvineného posúdené aj v tomto rozhodnutí ako Trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31.12.2005.

Trestné stíhanie obvineného za tento trestný čin nie je premlčané, pretože podľa úpravy Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. premlčacia doba spočívala po dobu, po ktorú sa páchatel' zdržiava v cudzine. Ako bolo už konštatované, obvinený sa v cudzine zdržiava kontinuálne od spáchania trestného činu. Vo veci bola snaha orgánov trestného konania dosiahnuť jeho prítomnosť na území Slovenskej republiky, vrátane realizovania zaisťovacieho opatrenia. K úspešnej realizácii takého postupu nedošlo, pričom vzhľadom na následnú dĺžku konania a okolnosti prípadu sa stali bezpredmetnými aj inštitúty medzinárodnej právnej pomoci. Samotný obvinený mal vedomosť o svojom stíhaní, o čom svedčí jednak dokazovanie, z ktorého vyplýva, že jeho družka, ktorá s ním do zahraničia odišla a ďalej tam s ním žila, a tiež bola krátko po ich odchode príbuznými informovaná o tom, že sa konanie obvineného v tuzemsku prešetruje. Rovnako o tom svedčí aj to, že v trestnom konaní tiež vystupovala obhajkyňa obvineného zabezpečená matkou obvineného. Obvinený

sa zdržiavaním v cudzine vyhýbal riadnemu vykonaniu trestného konania a tak bolo pristúpené ku konaniu proti nemu ako ušlému.

K osobe obvineného bolo zistené, že tento sa naďalej dlhodobo zdržiava v Kanade. Je ženatý a je otcom už dospelého dieťaťa. Od spáchaní uvedenej trestnej činnosti, nie je v tuzemsku vedené iné trestné stíhanie voči jeho osobe. Menovaný nebol od spáchania stíhaných skutkov v tuzemsku odsúdený za trestný čin, ani nebol do registra trestov zaznamenaný údaj o spáchaní trestného činu z cudziny. Obvinený sa v tuzemsku nedopustil žiadneho priestupku. V rámci zisťovania informácií z krajiny jeho aktuálneho pobytu neboli oznámené žiadne kriminálne poznatky k jeho osobe a životu.

Podľa § 65 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. *trestnosť činu, ktorý bol v čase spáchania pre spoločnosť nebezpečný, zaniká, ak vzhľadom na zmenu situácie alebo vzhľadom na osobu páchatel'a zanikla nebezpečnosť trestného činu pre spoločnosť.*

Uvedené ustanovenie reflektuje na skutočnosť, že aj verejný záujem na prejednaní trestného činu a jeho páchatel'a sa mení (klesá) plynutím času a pri zohľadnení okolností, ktoré nastanú po jeho spáchaní a výrazne redukujú nevyhnutnosť zotrvať na ďalšom pokračovaní konania, sa už nemôže vôbec alebo iba sčasti naplniť účel trestného práva v pôvodne predpokladanom rozsahu.

Aj keď plynutie času samo o sebe by nebolo dostatočným podkladom pre naplnenie dikcie uvedeného ustanovenia, v posudzovanom prípade v dobe vyše troch desaťročí, ktorá uplynula od času spáchania skutkov, a s ktorou je spojená aj nevyhnutnosť prekvalifikovania skutkov na miernejší trestný čin, je možné vidieť takú zmenu okolností, ktorá eliminuje spoločenskú nebezpečnosť uvedeného činu. A to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že činom boli zasiahnuté majetkové práva, ktorých ujma bola síce nepochybne citeľná, a to najmä v čase spáchania činu, ale ktorej dôsledky preda len vo všeobecnosti nedosahujú taký pretrvávajúci a častokrát nezvratný charakter ako ujmy na osobnej integrite, ľudskej dôstojnosti, psychickom či fyzickom zdraví, ktoré bývajú spôsobované trestnými činmi na tieto záujmy útočiacimi. V tomto smere aj zmena spoločenskej situácie v podobe premeny zo socialistického na kapitalistické zriadenie priniesla liberalizáciou trhu ľahšiu možnosť lacnejšieho opätovného nadobudnutia spotrebného tovaru, ktorý bol predmetom útokov v jednotlivých skutkoch.

Čo sa týka osoby obvineného, žiadne ďalšie protiprávne konanie po spáchaní stíhaných skutkov nebolo k jeho osobe zistené. Nič nenasvedčuje tomu, že za dobu vyše troch desaťročí by obvinený predstavoval nejaké nebezpečenstvo pre spoločnosť. Aktuálne tak možno konštatovať, že jeho osoba aj bez predchádzajúceho sankcionovania nepredstavuje nebezpečenstvo pre spoločnosť a záujmy jej alebo jednotlivcov.

Podľa článku 1 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky *Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná, a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.*

Podľa článku 6 odsek 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach (ďalej len

„Dohovor“) každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti mohla byť verejnosť konania na ujmu záujmom spravodlivosti.

Postavenie Dohovoru v právnom poriadku Slovenskej republiky je nespochybniteľné. Dohovor samotný nestanovuje konkrétne prostriedky nápravy, ktorými by mali byť reparované dôsledky neprimerane dlho trvajúceho konania, a nestanovuje to ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), ktorý vo svojej rozhodovacej činnosti len posudzuje využité prostriedky nápravy alebo, ktoré mohli byť využité v rámci vnútroštátneho práva, a hodnotí ich efektívnosť a využiteľnosť v praxi. „Nielenže teda Dohovor ani Súd (pozn. ESLP) nestanovuje, aký prostriedok má byť v konkrétnom prípade využitý, ale navyše podmieňuje využitie príslušných opatrení ich zakotvením vo vnútroštátnom právnom poriadku. V súvislosti s využitím zastavenia konania ako možného opatrenia pri prekročení primeranej dĺžky konania ESLP upozornil, že použitie tohto prostriedku musí byť v predmetnej veci umožnené použiteľným právnym predpisom“ (preložené z uznesenia Nejvyššího soudu České republiky číslo konania 6 Tdo 275/2020-5155 z 25.03.2020).

Cez prizmu uvedeného je namieste konštatovať, že v posudzovanom prípade je to práve ustanovenie § 65 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb., ktoré predstavuje nástroj na vnútroštátnu aplikáciu prostriedku nápravy predpokladanú pri porušení článku 6 odsek 1 Dohovoru. Aplikácia dohovoru vyžadujúca kompenzáciu za dĺžku uvedeného trestného konania posilňuje už uvedené dôvody konštatujúce naplnenie predpokladov uvedených v zákonom ustanovení § 65. Súčasne však zase opačne - ustanovenie §-u 65 predstavuje nástroj na odstránenie stavu nesúladneho s článkom 6 odsek 1 Dohovoru. Inak povedané v súlade s ústavne konformným výkladom je namieste pristúpiť k takej aplikácii uvedeného ustanovenia §-u 65, pri ktorej čas uplynulý od činu a dĺžka konania spolu s bezúhonnosťou obvineného po čine predstavujú také okolnosti, ktoré je možné práve cez prizmu garancií a požiadaviek Dohovoru subsumovať pod zmenu situácie a osobu páchatel'a a spôsobujúce zánik nebezpečnosti, čoho následkom je zastavenie trestného stíhania predstavujúce zase prostriedok nápravy porušenia článku 6 odsek 1 Dohovoru.

Z hľadiska všeobecných spoločenských úvah možno len dodať, že v posudzovanom prípade, keď popri už uvedených dôvodoch nebolo možné postaviť obvineného v primeranej dobe pred súd pre jeho neprítomnosť, je ďalšie vedenie trestného konania len formálnym bezobsažným konaním, keď je naivným očakávanie uloženia prípadného iného než symbolického trestu pri skutkoch spred troch desaťročí a trestnej sadzbe dva až osem rokov, hoci by aj bol obvinený už aj teraz fyzicky prítomný. Rovnako nemožno očakávať, že by vzhľadom na neprítomnosť obvineného došlo k reálnej náhrade škody, aj ak by bola priznaná. Dôsledkom ďalšieho pokračovania konania by tak bolo len predlžovanie neželaného stavu

a dôsledkov s tým spojených bez nádeje na dosiahnutie iného meritórneho rozhodnutia, ktoré by mohlo byť vnímané ako spravodlivé a uspokojivé a to, či už dotknutými stranami (poškodenými a obvineným), alebo z hľadiska spoločnosti.

Po zhodnotení uvedených zistených skutkových a právnych okolností prípadu konštatujem, že sú tu skutočnosti odôvodňujúce naplnenie predpokladov zániku trestnosti činu obvineného XXXXX v zmysle § 65 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb., čím je naplnený dôvod na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 odsek 1 písmeno h) Trestného zákona.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno h) Trestného poriadku *prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak trestnosť činu zanikla.*

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a trestné stíhanie obvineného XXXXX vedené za uvedený trestný čin som zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **j e** prípustná sťažnosť, ktorú môže podať obvinený, poškodený a oznamovateľ v lehote troch pracovných dní od jeho oznámenia na tunajšej prokuratúre.

Sťažnosť **m á** odkladný účinok.
(§ 215 odsek 6 Trestného poriadku)

Mgr. Zdenko Čaniga
prokurátor